

له سهر زهوی نوپژ بکه؛ نه گهر توانیت، نه گهر نا؛ سهرت نرم بکه ره وه، وبا سوجه بردنت نرمتر بیت له رکوع بردنت

له جابری کوری عبدالله وه - ره زای خویان لیبت - ده لیت: پیغمبری خودا - صلی الله علیه وسلم - سهردانی نه خویشیکی کرد، بینی له سهر سهرینیک نوپژ ده کات - رکوع یان سوجهی له سهر ده بات - سهرینه که ی برد و فیرپی دا، (پیاوه که) پارچه داریکی هیئا بوئه وهی نوپژ له سهر بکات - رکوع یان سوجهی له سهر بیات - پارچه داره که ی برد و فیرپی دا، و - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: «له سهر زهوی نوپژ بکه؛ نه گهر توانیت، نه گهر نا؛ سهرت نرم بکه ره وه (نیوهی سهره وهی لاشه ت نرم بکه ره وه)، وبا سوجه بردنت نرمتر بیت له رکوع بردنت [صه حجه] [به زار گیراویه تبه وه - به به قی گیراویه تبه وه]

نم فهرمووده یه شیوازی نوپژ کردنی نه و نه خویشه پرونده کاته وه که ناتوانیت سوجه بیات له سهر زهوی، واجب نه وه به پی توانای نوپژ بکات، و پیویسته له حاله تی رکوع بردن و سوجه بردندا سهری (نیوهی سهره وهی لاشه ی) نرم ولاری بکاته وه به ره و خواره وه - به ره و ناراسته ی زهوی - و ده بیت سهری له حاله تی سوجه بردندا نرمتر بیت له حاله تی رکوع بردنی.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10952>

